

Sygn. akt: WZ 25/13

POSTANOWIENIE

Dnia 23 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Buliński (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jan Bogdan Rychlicki

SSN Andrzej Tomczyk

w sprawie kmdr. rez. M. Ż. i innych oskarżonych z art. 231 § 2 k.k. i innych po rozpoznaniu w Izbie Wojskowej na posiedzeniu, bez udziału stron, w dniu 23 października 2013 r., zażalenia świadka K. S. na postanowienie Wojskowego Sądu Okręgowego w P. z dnia 11 września 2013 r., o ukaraniu karą pieniężną za nieusprawiedliwione niestawiennictwo na rozprawie

p o s t a n o w i ł

uchylić zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Wojskowy Sąd Okręgowy wezwał świadka K.S. do stawienia się na rozprawę w dniu 11 września 2013 r. w sprawie So .../13. Na tę rozprawę świadek nie stawił się. Do Sądu w dniu 9 września 2013 r. wpłynęła kserokopia zwolnienia lekarskiego świadka K. S. na druku ZUZ ZLA. W tej sytuacji Wojskowy Sąd Okręgowy w P. na rozprawie w dniu 11 września 2013 r. nałożył na świadka K. S. karę pieniężną w wysokości 1000 zł, albowiem świadek został prawidłowo i z dużym wyprzedzeniem wezwany na wyznaczony termin rozprawy, został także pouczone o sposobie i terminie usprawiedliwienia nieobecności z powodu choroby, a nie usprawiedliwił swej nieobecności należycie.

Zażalenie na to postanowienie złożył świadek K. S. podnosząc, że jest po przebytych zawale mięśnia sercowego powikłanym nagłym zatrzymaniem krążenia,

leczonym angioplastyką lewej tętnicy wieńcowej z implantacją stentu oraz powikłaniem tamponady serca, leczonym operacyjnie (odbarczenie tamponady i pomostowanie naczyń wieńcowych). Z tego względu przebywał na zwolnieniu lekarskim od 20 marca 2013 r. do 6 września 2013 r. W dniu 6 września 2013 r. (w piątek po godzinach urzędowania Sądu) otrzymał kolejne zwolnienie lekarskie od 7 września do 17 października 2013 r. Dopiero wówczas dowiedział się o braku możliwości stawiennictwa na rozprawie. O powyższym powiadomił Sąd w poniedziałek (9.09.2013 r.) przesyłając faksem zwolnienie lekarskie, a w rozmowie telefonicznej z sekretariatem Sądu upewnił się, że przesłane zwolnienie lekarskie na druku L4 jest wystarczającym dokumentem usprawiedliwiającym jego nieobecność na rozprawie, zwłaszcza, że uprzednią nieobecność na rozprawie usprawiedliwił w ten sam sposób.

Wojskowy Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 7 października 2013 r. postanowił na podstawie art. 463 § 1 k.p.k. zażalenie świadka K. S. przekazać do rozpoznania Sądowi Najwyższemu Izbie Wojskowej.

W tej sytuacji Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Analizując podniesione przez skarżącego okoliczności, że mimo usprawiedliwienia przez świadka swej nieobecności na rozprawie w nienależyty sposób, samą nieobecność świadka na rozprawie należało uznać za usprawiedliwioną. Bezsporne jest bowiem, że w dniu 11 września 2013 r. świadek na rozprawie nie mógł się stawić oraz to, że był przekonany, że swą nieobecność usprawiedliwia należycie w czym upewniła go rozmowa w dniu 9 września 2013 r. z Sekretariatem Sądu, oraz sposób usprawiedliwienia poprzedniej nieobecności na rozprawie.

Mając to na uwadze Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.